

KEND DIN KOLLEGA

Fødevarekontrol, smådyrspraksis, hestedyrlæge eller noget helt andet? Vi er 2.500 erhvervsaktive dyrlæger i Danmark med vidt forskellige arbejdsområder. Med interviewserien: »Kend din kollega« får du et indblik i de mange forskellige arbejdsopgaver, dyrlæger varetager.

Svinedyrlæge og glad for høj grad af specialisering

Der er rigeligt med faglige udfordringer, og det højner det faglige niveau udelukkende at arbejde med grise og mink, mener Lise Lotte Koldsø Pedersen. Hun savner ikke en mere varieret arbejdsdag

TEKST LOTTE FRANDBEN / DYRLÆGE, FREELANCEJOURNALIST

- Det er et spændende fagområde, og jeg savner slet ikke en mere varieret arbejdsdag. Jeg har rigeligt med faglige udfordringer i at holde mig opdateret med lovgivning, sygdomme og den nyeste forskning på grise- og minkområdet. Der er så mange tilbud om kurser, seminarer og konferencer både herhjemme og i udlandet, at det mere handler om at begrænse sig. Jeg ville komme til at gå på kompromis med min faglighed, hvis jeg skulle være ajour med køer og smådyr også. Det vil jeg slet ikke kunne rumme.

Lise Lotte Koldsø Pedersen har ti kollegaer, der alle sammen har specialiseret sig i grise og flere af dem også i mink.

- Det er rart med så mange kollegaer. Vi skiftes til at tage af sted på efteruddannelse og de forskellige møder, og så holder vi oplæg for hinanden. På den måde bliver det lettere at følge med i alt det faglige.

Også i det daglige arbejde bruger de 11

kollegaer hinanden til at sparre fagligt.

- Hvis jeg kommer ud i nogle faglige problemstillinger, jeg ikke lige kan overskue, er der altid hjælp at hente. Jeg føler aldrig, at jeg står alene med et problem, jeg ikke kan håndtere.

Det er dyrlægernes målsætning at komme rundt i hinandens besætninger.

- Når jeg kommer hver måned hos de samme landmænd, kan jeg godt risikere at stirre mig blind på nogle ting, som en kol-

kræver nogle overvejelser. Nogle landmænd skal tales til på én måde, andre vil have tingene forklaret på en anden måde. Der er meget psykologi i det.

Lydhøre landmænd

Og et velfungerende forholdet til landmændene er en forudsætning for at komme igennem med fagligt begrundede tiltag, siger Lise Lotte Koldsø Pedersen.

- I mange af mine besætninger er jeg den, der kommer oftest udefra. Jeg kommer tæt på mange af landmændene og deres medarbejdere, og vi kan gå og snakke om alt muligt. Nogle gange må jeg også lægge øre til deres mere personlige udfordringer. Det er selvfølgelig meget vigtigt at holde en professionel distance, men

det betyder meget, at vi har et fortroligt og respektfyldt forhold, hvis jeg skal overtale dem til at bekoste et nyt vaccinationsprogram eller investere i noget dyrere foder, hvis der er problemer med mavesår.

Generelt er landmændene meget lyd-

” Jeg kan til enhver tid stå inde for det, jeg gør i mit arbejdsliv, men derfor er det da alligevel en udfordring altid at blive mødt med skepsis og nogle gange negative fordomme.

lega måske vil se anderledes på. Vi kommer bare for sjældent ud hos hinanden, for det lyder enkelt, men er det ikke i praksis. Dels er der logistikken, og dels skal dyrlægen og landmanden også passe sammen. Man kan ikke bare sætte folk sammen. Det

FOTO LOTTE FRANSEN

NAVN:

Lise Lotte Koldsø Pedersen

ÅRGANG:

35 år og dimitterede i 2009

ANSÆTTELSE:

Siden 2009 ansat på Holstebro Dyrehospital. Blev i 2011 flyttet over i det nystartede Vet-Team, der består af 11 dyrlæger

Bor med sin kæreste på et nedlagt landbrug uden for Holstebro og venter deres første barn til september

Fra første arbejdsdag har Lise Lotte Koldsø Pedersen udelukkende arbejdet med grise og mink.

høre. Det er Lise Lotte Koldsø Pedersens erfaring.

- Når jeg ridser fordelene op med fx øget tilvækst, lavere foderforbrug og et fald i dødeligheden, hvis de begynder at vaccinere, kan alle jo se fornuften i det. Men nogle steder er økonomien så stram, at de ikke er interesserede i ekstra omkostninger, selv om det i sidste ende gerne skulle give bedre resultater. Det er svært at argumentere imod.

Ugentligt møde prioriteres højt

De 11 dyrlæger i Vet-Team, som Lise Lotte Koldsø Pedersen er en del af, holder til i lejede lokaler i en del af Holstebro Dyrehospital. Ofte står alle skrivebordene tomme.

- Vi kører ud til vores besætninger hjemmefra og sidder typisk derhjemme og ordner papirarbejdet efter besøgene om eftermiddagen.

Næsten hver onsdag eftermiddag mødes alle på kontoret.

- Vi prioriterer alle sammen det ugentlige møde højt og undgår at lægge aftaler der. I løbet af ugen ringer og mailer vi til hinanden, så det giver en fornemmelse af

at have kollegaer tæt på, selv om jeg kører meget rundt alene.

Lise Lotte Koldsø Pedersen kan høre på nogle af sine ældre kollegaer, at de savner at mødes hver eftermiddag efter formiddagens besøg. Det gjorde de tidligere, og her fik de både snakket fagligt og privat.

- Det har jeg aldrig prøvet, så jeg ved ikke, hvad jeg skal savne. Og jeg arbejder nok bedst hjemme ved mit eget skrivebord, hvor der er fred og ro. Herinde er der altid en hund, der gør, en telefon, der ringer, og folk, der snakker. Så det passer mig fint at ordne papirarbejdet derhjemme, men onsdagsmøderne vil jeg nødig undvære.

Dårlige historier i pressen

Lise Lotte Koldsø Pedersen er glad for sit arbejde og især, hvis hun kan se, at hendes mission lykkes, når dødeligheden falder, eller tilvæksten bliver øget. Men den kedelige del af arbejdet er, at hun tit skal forsvare det, hun laver, fordi alle har en mening om det.

- Jeg har været til flere sammenkomster, hvor jeg føler, jeg skal retfærdiggøre mit arbejde. Det er træls. Men det kan nok ikke undgås med alle de dårlige historier, der er

i pressen om et højt antibiotikaforbrug, MRSA og ringe dyrevelfærd. Men jeg ved jo, hvordan det er. For én ting er, hvad der bliver skrevet i aviserne, en anden ting er, hvordan det foregår i praksis. For eksempel bruger vi meget lidt medicin i forhold til mange andre lande, men de gode historier hører man aldrig.

Lise Lotte Koldsø Pedersen er dog ikke i tvivl om, at hun og hendes kollegaer gør et godt og vigtigt arbejde både med hensyn til dyresundhed og dyrevelfærd.

- Jeg kan til enhver tid stå inde for det, jeg gør i mit arbejdsliv, men derfor er det da alligevel en udfordring altid at blive mødt med skepsis og nogle gange negative fordomme. Det ville være dejligt, hvis folk i stedet reagerede positivt på mit arbejde og den indsats, jeg yder. ■